

GÅRDSLIV

Den gamla ruinen restes, byggdes till och 700 kvadratmeter senare var Quinta Vela ett faktum.

Bonniers Quinta Vela – arkitektur och oliver i Algarve

På sin portugisiska gård odlar Elsa och Simon Bonnier sedan 20 år tillbaka oliver som förädlas till olivolja. De originella gårdsbyggnaderna, väl inbäddade på kullen med hänförande utsikt mot Atlanten, är ritade av sonen arkitekt Felix Bonnier.

Text JOHAN LEWENHAUPT Foto JAN PONTHO

Simon och Elsa Bonnier är mycket engagerade i driften på gården.

Vatten till gäster, trädgårdsmästare och fåglar har Elsa ordnat för på flera ställen i trädgården.

Stora ingången från framsidan med bro över till den himmelska hallen.

Den Bonnierska olivoljan har uppmärksamats internationellt och skeppas till USA, Europa, Asien och Sydamerika.

Quinta Vela ritades av Felix Bonnier och ligger med utsikt över havet på en vacker kulle vid Algarvekusten.

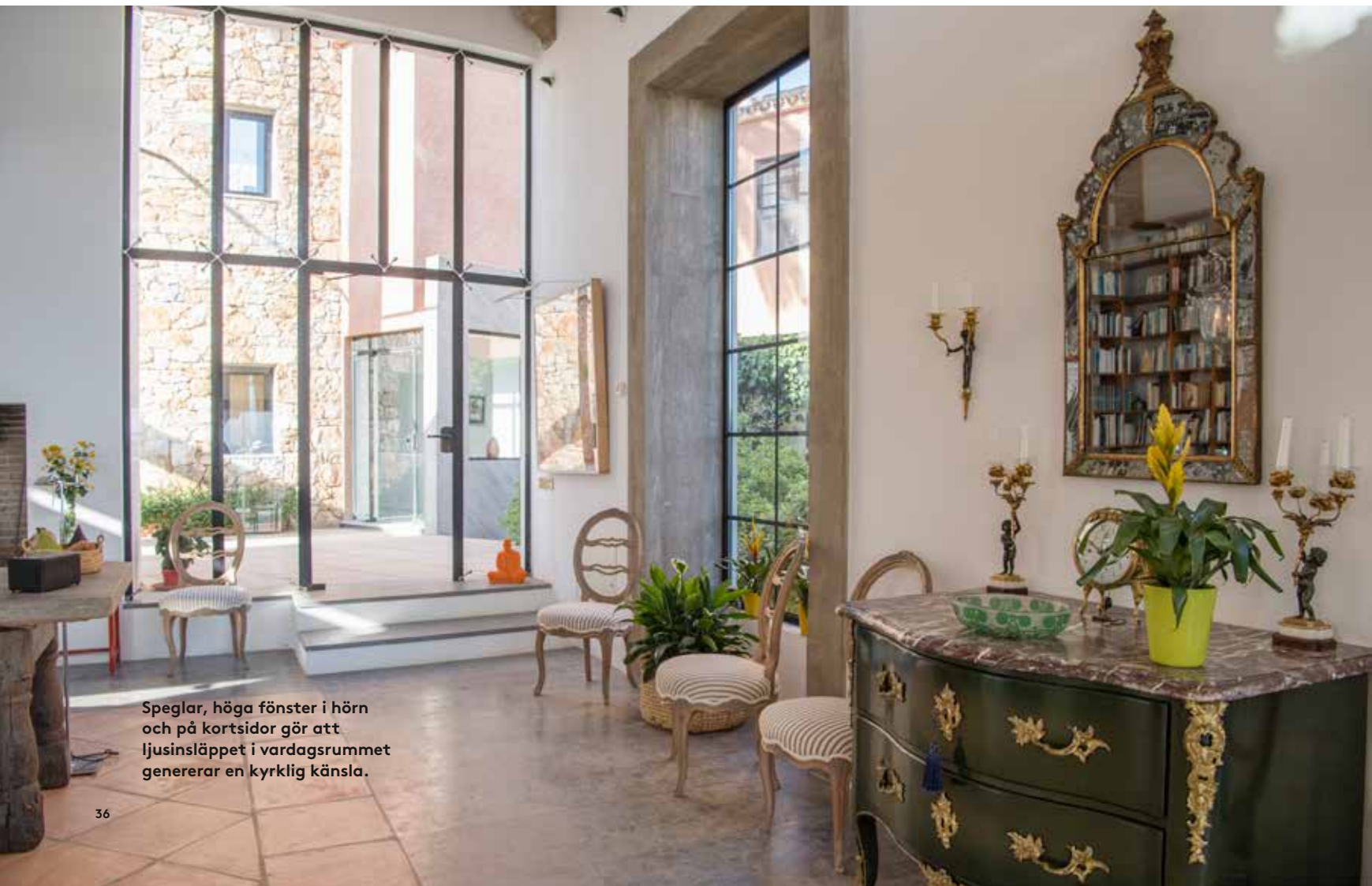

PORTUGISISK PÄRLA

HÄR BOR: Elsa och Simon Bonnier. På skollov kommer även sönerna Sam, Felix och dottern Betty och deras familjer på besök.
LÄGE: Nära samhället Moncarapacho, östra Algarve i Portugal.
MANGÅRDSBYGGNAD: 700 kvadratmeter fördelade på elva rum och kök. Ritad av arkitekt Felix Bonnier. Byggd 1998.
MARK: 20 hektar.
VERKSAMHET: Odling av oliver för produktion av Monterosa extra virgin olive oil, pribelönt olivolja. Kan beställas på hemsidan monterosa-oliveoil.com.

Vardagsrummet har bland annat en biblioteksdel, öppen spis samt ett osedvanligt vackert antikt stenbord.

Speglar, höga fönster i hörn och på kortsidor gör att ljusinsläppet i vardagsrummet genererar en kyrklig känsla.

»När jag, mellan två uråldriga olivträd, blev visad den här kullen kände jag direkt att det var här jag ville bo«

Det gör ont i hela kroppen av tacksamhet när jag rundar ett 900 år gammalt olivträd och går genom den högt belägna olivlund. Nedanför ligger Atlanten klarblå i solnedgången. Det är den 27 grader den 7 oktober, inte ett moln har skymtats på tre veckor. Den gamla gården Quinta Vela är belägen endast ett par kilometer atlantkusten.

– När jag, mellan två uråldriga olivträd, blev visad den här kullen, kände jag direkt att det var här jag ville bo. Det är snart 20 år sedan, förklarar Elsa Bonnier medan hon visar runt på gården.

– Inte ett hotell så långt ögat när och som du ser är det även ytterst sparsamt med byggnation nere vid strandlinjen.

Det är skördetid och nedanför kullen skymtas åtta personer i full färd att skaka ner de mogna oliverna på utlagda gröna nät

på marken. Till sin hjälp har de särskilda elektriska räfsor. Ansvariga för arbetet är de portugisiska makarna Anna-Maria och Jaime, som hjälper till med allehanda sysslor på gården. Jaime är barnfödd i ett grannhus till Quinta Vela.

– I år kommer vi att få vår bästa olivskörd någonsin, förklarar Simon Bonnier nöjt. När vi förädlat oliverna till olivolja exporteras de prisbelönda flaskorna till länder som Japan och USA med flera.

NÄR VI GÅR under mandelsymbolen ovanför entrén, kommer vi in i den moderna mangårdsbyggnaden. Första intrycket är att man klivit in i en liten by.

– Bra där, det är precis så jag tänkt när jag ritat huset. Innanför entrén breder ”stora torget” med en liten fontän ut sig, innan man kommer in i köket, förklarar arkitekten Felix >

I trappan upp till Simon och Elsas arbetsrum sitter samtliga svenska regenter i korrekt tronföljd.

Det unika "stupröret" som samlar in takvattnet går genom hela huset. Bron över vattnet från vardagsrummet till matsalen.

»Mitt fokus har legat på antikviteter och konst«

Bonnier, son i huset, när jag ringer upp honom senare.

– Tar du sedan "bytrappan" utanför köket ner till vänster kommer du till "restaurangen", matsalen, i svenska flaggans färger. Går du vidare på bron över den lilla "byfloden", kommer du in i "bykyrkan", vardagsrummet, och den del av huset som jag själv är mest nöjd med.

Den lokala byggnadsnämnden refuserade Felix första inlämnade ritning. Nämnden ansåg att enplanshuset tog för mycket markplats på kullen. Felix lyssnade på argumenten och flyttade ett par rum till en genomtänkt övervåning.

Mellan vardagsrummet och det höga stentornet har Felix dessutom placerat en vindskyddad terrass med både skugg- och solavdelning. Kakel och klinker till husets väggar, golv och terrasser är inköpta hos den lokala leverantören någon mil bort.

Simon och Elsa bor på övervåningen, ovanför de tre väl tilltagna gästrummen. Där har de sitt rejäla sovrum, privat arbetsrum/ vardagsrum samt varsitt badrum. En mag-

nifik terrass med utsikt över Atlanten breder ut sig. Nedanför terrassen ligger den 14 meter långa poolen med en grundare, barnvänlig avdelning.

Samtliga rum i det 700 kvadratmeter stora gårdshuset har ett genomtänkt och ytterst varierat ljusinsläpp. Den vackra konsten på väggarna och möblerna är Elsas förtjänst.

– Mina bröder har köpt gårdar, mitt fokus har legat på antikviteter och konst. Särskilt förtjust är jag i Hertha Hilfon-läpparna ute på terrassen och Christo-tavlorna i "bytrappan", och så mina älskade Marockomattor... förklarar Elsa, medan hon pressar färsk apelsinjuice från egenodlade apelsiner.

ELSA OCH SIMON tillhör den grupp människor som vägrar att dö nyfikna. Redan på 70-talet flyttade de till Lausanne i Schweiz och bodde där i sju år, innan det bar av över Atlanten till Philadelphia i USA. Där bodde de i ett tital år innan de beslutade sig för att slå ner sina bonpår i olivlunden i Portugal.

– Vid flytten från Sverige till Schweiz fick

vi in våra möbler och tavlor i en 15 fot stor container, när vi flyttade från Schweiz till USA hade bohaget utökats till en 30-fotscontainer. Senaste flytten från USA hit till Portugal krävde tre 30-fotscontainrar, förklarar Simon med ett leende. Med åren samlar man ju på sig...

Efter intagen lunch på Elsas favorithak, restaurang Antonio, åker vi i "fulbilen", en tio år gammal Renault Kangoo, till Monterosa (eller Firman som Elsa och Simon kallar den). Monterosa är idag Portugals största kommersiella blomsterträdgård. Simon är en av grundarna och han har varit delägare i över 30 år. Han visar runt bland blomsterbänkarna såväl inomhus som utomhus.

– Med lastbil transporteras produkterna så långt upp i Europa som England och Danmark. För att nå Sverige krävs det tyvärr ytterligare en dag och det klarar inte växterna, förklarar Simon medan han hejar på en kvinnlig medarbetare som kör förbi på en liten röd traktor.

– Länge var Frankrike vår bästa kund, men

Den vackra matsalen går i svenska flaggans färger.

Möblerna i Quinta Vela kommer från herrgården Bisslinge utanför Stockholm, från USA och, inte minst, från Portugal.

Sovrumsavdelningen och "kyrkan" (vardagsrummet) vetter ut mot pool och terrassavdelningen.

ARKITEKT FELIX BONNIER

FELIX BONNIER utbildade sig till arkitekt i USA, sista året förlades till Rom. Han är gift med keramikern Åsa Bonnier och pendlar på grund av det internationella intresset för hans tjänster, mellan bostaden i Schweiz och uppdrag i Sverige och Shanghai. Han har ritat otaliga lägenheter och hus i Pa-

ris, Shanghai, Portugal, Sverige (bl a klubbhus för en exklusiv golfklubb). Nyligen vann han en arkitekttävling om ett kontorskomplex i Stockholmsregionen. Läs mer: www.architecturelab.net/jewel-box-switzerland-dps-studio www.behance.net/design_paradigms

Soluppgångarna på Algarvekusten bjuder på ett morgonljus som är svårslaget i sin skönhet.

»När vi förädlat oliverna till olivolja exporteras de prisbelönta flaskorna till länder som Japan och USA«

sista året har Holland kommit starkt. Idag jobbar cirka 160 personer här på firman. Vi har en liknande anläggning, med lite annan inriktning, utanför Porto.

Åter på Quinta Vela slår vi oss ner vid det vackra köksbordet och intar varsin kopp kaffe, som Elsa spetsat framgångsrikt med lite mandellikör. När jag frågar Simon om blomstersatsningen grundar sig på ett genuint intresse för blommor och växter, eller på att det är en bra business, svarar han reptilsnabbt med glimten i ögat.

– Bra business...

Att Simon är en klurig man som ser problem som utmaningar, vilka kräver genomtänkta lösningar, det är väl känt i hans bekantskapskrets. De speciella segellika solskydden vid poolen, har Simon låtit tillverka, ett tecken på att det bor en liten ingenjör i den här mannen.

Det blir extra tydligt när fotograf Jan Pont-ho skickar upp sin kameraförsedda drönare. Simon vill veta exakt hur farkosten fungerar, – batteridriftstid och vikt, med mera. Det är även Simon som sett till att Quinta Velas olivflaskor är svarta, eftersom det gör att den exklusiva oljan håller sig längre.

NÄR KVÄLLEN SÄNKER sig över nejden och full-månen speglar sig i poolen kan jag inte låta bli att vändas över att det snart är dags att återvända hem till ett höstruskigt Sörmland. Jag går en sista sväng i olivlunden och konstaterar att Simon och Elsa är kloka livsnjutare som spenderar vinterhalvåret i sitt älskade Portugal, medan de under sommaren bor på herrgården Bisslinge utanför Rotebro norr om Stockholm. Att de sedan har en son som kan rita genomtänkta mangårdsbyggnader och gästhus åt dem gör ju inte saken sämre. □

Simon och Elsa kontrollerar årets rekordskörd av oliver.